

Väner/ ty the äro Menniskior / och kunna
 intet hielpa. Icke till Jordiskt Wälstånd/ ty alt
 är förgängeligt och Fåfängelighet / och then
 sig therupå förläter / han famlar effter Skuggan/
 och hielper alt sådant intet på Bredenes
 Dag. Utthan endast och allena till G U D
Nåde och Barmhertighet / twäl hwetandes/
 att han som en nådig G U D ingen förskunta twill.
 Och then till honom kommer / honom ka-
 star han icke uth. Ty han är och blifwer en
 trofast Gud.

Pf. 146, v. 3.

Eccl. 1, v. 2.

Prov. 11, v. 4.

Joh. 6, v. 37.

Deut. 7, v. 9.

När en Dvinna warder sinom Man otrogen/
 och bryter sitt Echtenstapp / så är han icke mehra
 skyldig att taga henne igen. Men så gör icke Gud/
 twij warda offta affällige ifrå honom genom Syn-
 den/ och kunde han twäl låta löpa of uti twärt stels
 Wäld/ i then åtwiga Döden och förderstwet. Men
 thet gör han icke/ utan han lockar of tillbaka och sä-
 ger: Wend om/ wend om/ O Sulamith/
 wend em/ wend om att wij måge skåda tig.
 Och på thet wij icke måge twisla ther upå / så be-
 kräftar han thet medh en Ed: Så sant jag lef-
 wer / jag twill icke Syndarens Död. Wij
 see offta/ att en Misgernings Man warder utfört till
 Rätteplagen / ther att afljstwas / så brister twärt
 Herta/ att twij säja: Ah! att then Menniskian så
 skall döo. Men myckit mehra går thet Gud till
 Sinnes / när han ser att twij så mot willigen twillia
 döo/ then åtwiga Döden.

Cant. 6, v.
12.Ezech. 33, v.
11.

Så Gud förmahner the Israeliter/ att the sko-
 le fasta ifrå sig sin Öfwerträdelse / hwar
 medh

Ezech. 18, v.
31.

v. 3 2.

medh the ofwerträdt hafwa / och göra sig
ett nytt Hierta och ny Anda / så lägger han
these merkwärdige Orden ther till : **Ty hwij wil**
tu döo / tu Israels Hwif ? som wille han säga :
Jag ser wäl / att Eder intet annat förestår / än then ä-
twiga Döden / ty ther effter fara i sielfwa medh Edert
syndiga Lefwerne / thet gör mig ondt / mitt Hierta brister
för Eder skull / ty jag har ingen Lust till hans
Döo / som dödr. Förthen skull gifwer jag Eder
ett **hållsamt Rad** : kastar ifrå e-
der all ofwerträdelse / hwar medh i ofwer-
trädt hafwen / och erkänner dock mina Nåde then
jag Eder tillbiuder / jag will / att i skolen lefwa :
Hwij wilien i så döo ? Thersöre omwän-
den Eder / så få i lefwa. Huru förjande talar
han genom Propheten Micham : **Hwad hafwer**
jag giordt dig / mitt Folck / och hwar medh
hafwer jag betungat dig ? thet såg mig.
Gud gör oss aldrig något ondt och dock säger han :
Hwad hafwer jag giordt dig ? att tu så går
uth ifrå mig genom Synden / och gör mig emot all
hwad dig lyster. Thet äro ijdel Kiärleks - Ord.
Ther ett Barn kinpustade sin Fader / skulle han wäl
fråga thet samma : **Mitt Barn / hwad hafwer**
jag giordt dig / att tu så siidwördnar mig ? Ja /
jag menar / medh Hugg och Slag skulle han drifwa
thet ifrå sig. Så kunde ock wäl GUD wissa then
syndiga Menniskian platt ifrå sig / utan Tröst / bort-
kasta och straffa henne uti hennes Synder ; Men
ney / thet gör han icke strax / uthan holler ther medh
tillbaka / och genom betwckeligt Taal will locka
Men-

Mich, 6. v. 3

Menniskan till Bättring och Omvändelse: hwad
 hafwer jag giordt sig/ säger han/ att tu så strif-
 der emot mig medh Synden? thet såg mig. För-
 klarandes thet medh sin beredwilliga Nåde / som
 går öfwer hela Werlden / och hwarion och enom
 tillbudin warder; Thet upå förläter sig en botfär-
 dig Syndare och säger: **Gud** misfunde
 sig öfwer mig **Syndare**.

Här wid hafwom wij att merkia treggehan-
 da/ nemligen: huru/ hwarest/ och hwar igenom wij
 skole sökia Nåde.

(2) Huru skole wij sökia Nåde? Thet synes
 artigt af thenne Text / thet Publicanen steller
Gud på then ena Sjidan/ sig/ såsom **Syn-**
Daren/ på then andra Sjidan/ och Guds Nåde
 och **Misfundsamhet** mitt uti / så-
 gandes: **Gud** misfunde sig öf-
 wer mig **Syndare**. Här står

Syndaren nakat och blott / gifwer sig
 aldeles skoldig / och har intet att berömma sig aff
 in för Gud. Han tröstar och bygger icke upå sin
 egen Rättfärdighet/ ty han hafwer ingen/ utan upå
 Guds Nåde och Barmhertighet/ som är så stor som
 han selfwer är/ och thet medh finner han hwad han

söker. **Gud** tredgas/ **Syndaren**
 K 2 gråter

gråter / men **U**nsfundsamheten
 stillar Guds Vrede / och hugswalar Syndaren.
Gud hafwer fattat Riset / **S**yn-
 den blottat sin Rygg / men **U**nsfund-
 samheten faller Gud i Händerna / holler Ri-
 set / och öfverstyler **S**yndaren. Ty är
 nu intet annat Sätt / att sökia och finna Nåd hos
 Gud / utan att en Syndare / blottat aff all egen
 Rättfärdighet / steller Guds **U**nsfund-
 samhet emellan sig och GUD / och styler sig
 under Guds Nåde och Barmhertighet.

Merck thetta wäl min Christen / och sätt icke
 tina Gerningar emellan GUD och dig / såsom the
 Wärdhelige göra plåga / som icke allenast förlåta sig
 upå sina goda Verck och Gerningar / uthan oc be-
 römna sig af them. Ty hwad godt finnes dock i
 tina Gerningar ? tina bästa Rättfärdigheter
 äre ju såsom ett orent Klåde / och wore än nå-
 got godt medh dig / så är dock thet Onnda mycket meh-
 ra. Kunde tu än lägga på en Wågstähl 100 Pund
 goda Gerningar / så kan dock Gud ther emot lägga
 upå then andra 10000 Pund onda Gerningar.
 Ther till medh så äro tina goda Gerninger / icke tina
 uthan Guds / han wärkar i sig / till thet Goda /
 både Wilia och Gerning effter sitt goda behag.
 Såsom Jorden uthan Watten icke kan bära fram
 hwarcken Gräs / Blomster eller någon Frucht / så
 funna

Esa. 64, v. 6.

Phil. 2, v. 13.

kunna ey heller wij Menniskior/utan Guds Tillhielp
 göra något godt/ ty mig förutan funnen i in- Joh. 15, v. 5.
 tet göra / sade Frelsaren JESUS. Therefore/ mis-
 tröste hwar och en upå sina goda Gerningar / och
 holle sig blott och allena till GUDS Miskund-
 samhet och Nåde / som är alla botfärdige Syn-
 dars Tillflycht. Här på Jordenne går Rätt för Nå-
 de / så bör thet wara / ty Menniskiors Barn äro
 onda. Men i Himmelen går Nåde för Rätt / så
 moſte thet wara/ ellieſt äro wij ewinnerligen förtap-
 pade. Guds Nåde allena moſte hielpa os. Och
 thet är wår Tröst/ När HERranom är Nåde Pl. 130, v. 7.
 och myckin Förlåtelse när honom.

Soo som nu misströstar på sina egna Gernin-
 gar/ och theruti ingen Rättfärdighet hwarken söker
 eller finner/ han trångtar och långtar effter thenne
 Guds Nåde / såsom ett Barn effter sins Moders
 Bröst/ såsom ett tort Land effter Regn/ och suckar
 utan återwåndo: **Gud misfunde sig**
öfwer mig Syndare.

(3) Hwareſt ſkole wij ſökia thenne Nåd och
 Miſkundſamhet? Uti Chriſto JESU. Thet gif-
 wer os wid handena thet Grekiſka Ordet: *ἰλάσῃς*,
 medh hwilket Ord/effter the Lärdas Mening/ Publi-
 canen har ſyſttat upå then *ἰλασῆναι* eller Nådeſtolen i
 Helgedomen/ hwar wid Gud har loſwat att wilja hö-
 ra Bönen/ hwar medh HERren Meſſias, then rätta
 Nådeſtolen/ wardt aſmåhlat/ ſom wille han ſäga:

Gud/ för Meſſiæ ſkull/ miſfunde ſig
öfwer mig Syndare. Haſtwa
 wij altſå/att ſökia thenne Miſkundſamheten/ icke hos
 Verlds

Verldsliga Herrar/ ty the äro syndige Menniskior/
 och behöfwa sielf Guds Nåde/ uthan allena i Chri-
 sto JESU. Hwilken Gud hafwer satt för en
 Nåde stool genom Troona i hans Blod/ i
 Rom. 3, v. 25.
 hwilko han låter see sina Rättfärdighet / i
 thy han förlåter oss Synderna. Honom
 I. Cor. 1, v. 30.
 hafwer Fadren oss giordt till Wijsdom/ och
 till Rättfärdighet / och till Helgelse / och
 till Förlösning. Han är Förlösningen för
 I. Joh. 2, v. 2.
 våra Synder/ icke allenast för våra/ utan
 och för hela Verldennes. Han är then som oss
 förlofat hafwer ifrå Wredene / och medh Gudi
 försonat. Såsom Solen förtärer Löfnet och Dim-
 Mal. 4, v. 2.
 ban / så är JESUS then Rättfärdighetenes
 Sool / som uttorkar all våra Arff. och Werld-
 Synders skadeliga Löfn. Han utstryker wår
 Efa. 44, v. 22.
 ra Misgärningar såsom ett Moln/ och wår
 ra Synder/ såsom ena Dimbo. Han har medh
 sitt Blod frelst och förlofat oss ifrå Dieftulen/ Dö-
 den och Helftwiti ; Och korteligen/ all Nåde beror
 allena i Christo JESU. Ingen annan Helig kan
 förwärfwa oss Nåd hos GUD.

Therefore/ anfeghta dig tina Synder? Holl dig
 till JESUM. Hwad tu icke finner i dig/ thet finner
 tu uti honom. I dig är Synd/ uti honom Rätt-
 färdighet. I dig Förbannelse/ uti honom Wälsig-
 nelse. I dig Döden / uti honom Lifwet. I dig
 Fördomelse/ uti honom Salighet. Han kan meh-
 ra betala/ än tu skyldig äst/ och hafwer redan utgif-
 twit sitt Liff till en Betalning. Will tu nu hafwa
 en nådig Gud / så fatta JESUM medh Trones Ar-
 mar / stell honom then Himmelske Fadren före/
 och twijf honom hans Säär/ rå kan han ey annors/
 utan

tan han måste **miskunda sig öfwer**

lig. Man säger elliest om Elephanten / att när

han är uti sin största Jistwer / och så snart han blif-

twer en Wädtor twarfe / strax låter han fara sin

Grimhet och Brede. Men / när GUD seer sin

Son / thet slachtade Guds Lamb / som bortta-

ger all Werldens Synd / så låter han wise-

lig fara all Brede / och warder oss nådelig. Är thet

icke så / när en fattig Tiggiare kommer för tina D-

gon / och blottar sina Såår / så röres ju titt Christe-

liga Hierta till Miskundsambet. Hwij skulle så icke

Guds Hierta brista för tina skull / när han seer sitt

käraste Barns Såår / hwilka han för tina skull ta-

git hastwer. Säg förthen skull: **Bud** / för sin

käraste Sons Jesu Christi skull / **miskunde**

sig öfwer mig Syndare.

Emellan Synden så och Bredden tina /

Sätt tins Sons Lydno / Korß och bit-

tra Pijna /

Som lätt sitt Hierta öppna och sin Själ

Werlden till goda.

(7) Hwar iagom så wij så thenne Nåden ?

genom Trona. Thet påminns wij här om / medh

Ordet: **mig. Bud** miskunde sig

öfwer mig Syndare. Så

som en tillbuden Gostwa intet gangnar / thet then

icke

icke emot tagen warder. Så hielper och Guds Nåde och Jesu Förtienst alsintet/ ther icke Troon kommer ther till / som sådant fattar. Then som will ösa Watten utur en Brunn/ han moste hafwa Kärill. Så ock/ then som will hafwa Guds Nåde och Christi Förtienst / han moste ösa medh Trona. Troon är Handen/ som fatter Guds Nåde/ och then sig tillegnar. Som till Exempel: så HERREN Christus sade till Thomam: Räck hjit till Finger / och see mina Händer / räck hjit tina Hand/ och sticck henne in i min Sida/ och war icke twiswelachtig/ utan trogen. Så tog han strax till medh sin Trones Hand / och sade: Min Herre och min Gud.

Joh. 20, v.
27, 28.

Troon grundar sig särdeles på twenne Ting/ såsom först/ på Guds Ord och Löfte. När Gud säger: Wänd om/ tu affällige Israel/ så skall jag icke bortgömma mitt Ansichte för Eder / ty jag är barmhertig / och will icke wredgas eswinnerliga. Wänder Eder till mig / så warden i salige alla Werldenes Andar. Kommer till mig i alle / som arbeten och ären betungade / jag skall wedergöfelia Eder. Gud will att alla Menniskior skole frelste warda/ och till Ganningenes Kunskapp komma. Gud hafwer Tolamod medh oss/ och will icke / att nogra skole förgås / utan att hwar och en wänder sig till Bättring.

Jer. 3, v. 12, 13.

Esa. 45, v. 22.

Matth. 11, v.
28.

1. Tim. 2, v. 4.

2. Pet. 3, v. 9.

Item, När Skrifften säger: att Christus hafwer älskat alla/ är döder för alla/ hafwer förlöst alla; så lämpar Troon alt sådant till sig/ lika som elliest ingen Menniskia i Werlden wore/ then Christus hade älskat

stat och återlöst/ och säger medh Paulo: Christus
 hafwer älskat MIG/ och gifwit sig uth för
 mig. Christus är ock MIG af Gudi
 giordt till Wiszdom och till Helgelse/
 och till Rättfärdighet / och till Förlofs-
 ning.

Gal. 2, v. 20,

1. Cor. 1, v.
30.

Sedan / grundar sig ock Troon upå fattige
 Syndares Exempel som hafwa sökt Nåde hos Gud
 och then sunnit/ och äre sådane fast monge i then S.
 Skriff / allenast att nämna ett eller annat. Da-
 uid war en stor Syndare / dock fant han Nåde hos
 GUD: Så snart han bekende aff ett ångerfullt
 Hierta / att han hade syndat emot HERAN/
 och ther medh förtient Döden. Strax ypnades
 för honom Guds Nädenes Port / och wardt ho-
 nom förkunnat: Han skulle icke dö / ty Gud
 hade borttagit hans Synder. Uptog icke HER-
 ren Iesus Petrum till Nåde? Huru nådigt såg
 han upå honom medh sina blöda Wgon/ och lifka som
 winkade honom/ som wille han säga: Ah min Petre
 kom till mig igen / jag will wederqbeckia dig. Rof-
 twaren på Korset begärte allenast en nådig Åtanka/
 tänk upå mig / så tu kommer i ditt Rike.
 Iesus swarade: Ja/ thet skall skee/ och ännu mehr
 Bannerlig säger jag dig/ i dag skall tu wa-
 ra medh mig i Paradis. Aff sådane Exempel
 tröstar sig Troon/ och medh Ordet MIG/ hwil-
 ket är ett Förtröfnings Ord / lämpar thet till sig.
 I Lämpningen och Application ligger ock Trones
 Krafft. Therefore/ så snart Thomas sade: Min
 HERR

2. Sam. 12,
v. 13.Luc. 23, v.
42. 43.

Joh. 20, v.
28, 29.Luc. 18, v.
14.Luc. 7, v.
48, 49.

Herre och min Gud. Straxt svarade **J**esus:
Salige äro the som icke see / och dock troo.
Publican fördömde sig sielf / han wardt ock af
Phariseen dömdet / men effter som hans **B**ön kom af
 ett trogit **H**ierta / ty prissade **H**erren **J**esus honom
 salig och sade: **T**henne geef sådan hem igen
 rättfärdigat / mehr än then andra. **S**imon
Phariseen affade them stora **S**nyderstan all **N**åde/
 och höll henne icke wärdig att komma wid **J**esu
Fötter. Men **C**hristus tröstade henne / sägandes:
Synderna förlåtes dig / tin **T**ro hastwer
 frelht dig / gack i frid.

Tu skall ock kan nu en botfärdig fattig **S**yn-
 dare **s**ig alt sådant medh **T**rona tillegna / och sålun-
 da sluta: **E**ffter som **G**ud alla **S**yndare hastwer lof-
 wat och tillsagt sina **N**åde / och alla botfärdige **S**yn-
 dare till **N**ådeuptagit / ty skall han en heller förskunta
mig. Han skall ock uplåsa sin **N**ådes **P**ort för
mig / och icke låta sitt nådige **L**öfste på **m**ig
 fattige **S**yndare **K**rafflös wara.

Thet är wäl sant / att thet offta faller ganstka
 swårt uti **G**restelsen och **A**nfechtningen sålunda att
 säga. **T**hy när **T**roon så säger / så är **S**atan icke
 långt borta / som gör sitt **I**nkast och förebår: **T**u äst
 en grof **S**yndare / en stor **S**yndare / skulle wäl **G**ud
 wara dig misfunsam och nådig? Men när thet
 wid är allenast ett trogit **S**uckande: **A**h! att
Gud wille misfunde sig öf-
 wer mig. **T**å skall **G**uds öfwerflödande
Nåde

Nåde / giöra all Diestwulsens Inkast till intet / och icke låta thens boscärdige Syndares Bön wara utan Efftertryck / eller försmå hans Suckan / hans anfechtade swaga Troo skall han icke förkasta. Så som Föräldrar hafwa störste Omhet för the swagesta Barnen och them måst sköta ; så har och GUD emot oss Menniskior ett Faderligt och Moderligt Hierta / och låter sig wårda om the Swagtrogne. Therefore säger han stelff genom Esaiam : En förbråkat Röd skall han icke sönderbryta / och en rykande Wefka / skall han icke utsläckia. Skall förthen skull uthi wår Swaghet och Trones Anfechtning thet wara wår Tröst / att en swag Tro är också thens H. Andes Gåstwa / hwilken utdeler hwarjom och enom / icke allenast Troon / utan och / Troones Mått. Är then allenast så stor som ett Senaps-korn / så skall en Syndare ther medh kunna försätia stora Synna-Berg / och kasta them uti glömskones Haaff. Haftwer GUD befalt oss att upfaga the Swaga i Troone. Hwij skulle han rå stelff / hwilkens Barmhertighet större är / än alla Menniskiors Nåde / förkasta then Swagtrone ? Blistwer förthen skull ther wid / som för sagt war : Sinner han hos oss en Wefka / så will han then heller upblåsa än utsläckia. Är wij förbråkade Röd / så will han heller uprätta oss / än aldeles sönderbryta oss. Wår Salighet består icke uthi Trones Krafft och Styrkia / uthan i Guds Macht / hwilken är mächtig i then Swaga. Medh hwilken Guds Macht / wij bewarens genom Trona till Salighet.

Esa. 42, v. 3.

Rom. 12, v.

3.

Matth. 17,

v. 20.

Rom. 14, v.

1.

2. Cor. 12, v.

9.

1. Pet. 1, v. 5.

Sij / thet är nu thet **hålsosamste**

Nådet / som förehastwande Text oss wid han-
den gifwer / thet hwar och en Christen fatta bör / och
flytigt practicera, så wäl elliest medan han här i Nå-
denes Tiden lefwer / som ock i synnerhet på Soote-
Sången. Ty gör så Gud icke Nåd medh en Syn-
dare / så är han ewinnerligen förtappat. Men then-
ne i Enfaldighet affhandlade Texten hastwer lärdt oss /
huru man rätt salig skall döo. Nemliga / som sagt
är ; Then salig will döo / han moste döo såsom en
Syndare / ja / såsom en stor Syndare / then sin
Synd kenne / förstår och hierteligen ångrar. Ther-
jämte moste han ock döo såsom utan Synd / thet är
i Guds Nåde / att han then i JESU Christo medh
Trone söker och fattar. Then salig will döo / han
moste hafwa en nådig Gud. Och såsom ett Barn
sofwer roligt uti sins Moders Skött / så kan ock en
Christen salig insomna i Guds Nåde. Ar Gud ho-
nom nådig / så är thet för Christi skull. Ther Guds
Nåde är / ther är Kristus. Ther Kristus är / ther
är Synden borttagen / ther är ock Liff och Salig-
het. Then thetta tror och sig tillegnar / han döör
i alla måtto salig.

Uff alt thetta skole wij troligen wara warnade /
att wij icke döma / fördöma / eller tala illa om them /
som bekenna sig före / att wara Syndare / som söja
och ångstas öfwer sina Synder / att wij förthen skull
tänckia monde / som wore the framt för andra stora
Syndare / och af Gud förkastade. Ah nej / uthan
fast mehra skola wij tweta / att sådane äro i närma-
ste Wänstap medh GUD och the wijaste och bästa
Christne.

The otrogne Werldens Barn tweta af thenne
Konsten intet / the holla ock sina största Synder för
in.

ingen Synd/ the förja och bedröftwa sig aldrig öf-
 twer them / fast mehra Glädie och berömma the sig
 af them. The lefwa uti Synd/ the framhårda uti
 Synd/ the döo uti Synd/ och äre förthenfull utan
 all Twiftwel redan fördömde. **F**ördömde uti en
 förskreckelig Domsens Förbjudelse och Eld-
 sens Rist som Motståndereana förtåra skall.

The låta fara alt **R**åd/ the bekymbra sig in-
 tet om Guds Nåde och Wänstapp/ medan the här
 lefwa. Ty i thy the icke kenna sina Souder / ey
 heller them ångra/ tyckes them att the icke behöftwa
 Guds Nåde/ och tå Döds-Ångsten och Anschnin-
 gen them påkommer/ och the tå wilia fatta Råd och
 sökia Nåde/ torde thet wara förseent / tå Nädenes
 Wort redan är/ till Åfventyrs/ för them igen sluten.
 Tå will thet heta medh them/ såsom Gud talar ge-
 nom then Wissesta ibland the Jordiska/ tå han säger:
 Effer jag hafwer kallat/ och i nekten thet/
 jag räckte min Hand uth/ och i achtade in-
 tet thet till. Och låten sähra alt mitt Råd/
 och willen icke mitt Straff. Så leer jag
 nu åth eder Osärd/ och begabbar eder/ nu
 öfwer eder kommit är thet i fruchtaden
 Nu öfwer eder kommit är såsom en Storm
 thet i fruchtaden / Nu öfwer eder kommit
 är Ångest och Röd / Nu åf allen i mig/
 men jag swarer intet/ i sökien mig/ och sin-
 nen intet. Thersöre att i hatade Sär-
 dom / och willen icke hafwa HERRans
 Fruchtan.

Men rättfärdige Guds Barn/ the lägga i
 N tjd

Ebr. 10, v.
27.

Prov. 1, v. 24
v. 25. 26. 27.
28. 29.

tijd thetta **Rådet** på Hiertat/ the holla sig
 alltid för Söndare och försja/ medh David/ för si-
 na **Synder**. Alltid är Synnden them en swår
 Byrda/ och ju mehra the sig öftwer them bedröf-
 twa/ ju mindre Synd och Fördömmelse är utthi
 them/ ty the äro i Christo **Jesu** / uti hwil-
 kom/ och för hwilkens skull of alle Synnder förlätne
 warda. Och än mehr: the hwilka i sina egna Ögon
 äre the största och grostwaste Söndare/ the äro för
 Guds Ögon the största Helige och saligste Menni-
 skior. Ju mehra the sig sielfwa döma och fördöma/
 ju mindre behöfwer Gud döma och fördöma
 them.

Pl. 38, v. 19.

v. 5.

Rom. 8, v. 1.

1. Cor. II, v.

31.

2. Cor. 7, v.

10.

1. Cor. 1, v.

30.

Theras Sorg och Angslan öftwer Synnden är
 them icke till Skada/ utan mehra till Nytt. Paw-
 lus kallar thet/ en **Sorg** effter Guds Sinne/
 som kommer åstad Bättring till Salighet
 then ingen ångrar. Hwilken Sorg ingalunda
 hos the Bosfärdige förtager then andeliga Glädien/
 som theras Sällhet och Salighet medh sig haftwer/
 ty thenne Glädien grundar sig icke upå them sielf-
 wa/ uthan på Christum/ som them är giordt till
Rättfärdighet/ genom honom sökia the/ och för
 hans skull få the Nåd och Miskundsamhet hos Gud/
 och finna uti honom Tröst/ och tusende resor mera
 Orsak till Glädie / än theras Sorg öftwer Synnden
 twara kan.

Såsom nu thetta alt/ hwar om wij här talat
 haftwa/ är thet **hållsamsste Rådet**/
 som en Christen effterlesta bör/ så är thet of then
 sål.

fällaste Kunskapen / som bäst tuchtar Menniskians
 Hierta/ så att the Gud hafwer satt henne uti högt
 Stånd och Wårde/ i Lycka och Wålmacht/ och wål-
 signat henne medh stora Gåfwar/ gifwit henne mon-
 ga Förmåner och anscende för androm/ och mehra
 sådant; hon dock sig icke the öfwer förhäfwer/ utan
 alltid kommer i hog fins fördärswade Naturs Swag-
 het och Skróplighet / ödmjukar sig för Gud / och
 bekänner sig wara en fattig **Syndare** /
 then Guds Nåde behöfwer.

Uthi hwilken Kunskap sig och synnerlig hafwer
 förnögd Hans Excellenz, thenne Högwålborne/ nu
 hos Gud ewinnerlig salige Herr Grefwen. Hoo-
 twet icke hwad för en from och redelig sinnad Man/
 then salige Herr Grefwen warit hafwer/ icke allenast
 en Herre till hög Art och Blod/ en ibland the Adla-
 ste i Riket/ utan ock af Gudi begåfwat/ medh Wifs-
 het och högt Förstånd / thet han ock brukade till
 Guds Abra / till sin nådigsta Öfwerhets nådiga
 Nöjte och Tienst/ och till sit Fädernets Lands Nyt-
 ta och bästa. From war han / thy Guds Salig-
 görande Ord hölt han alltid i högsta Wördna/ och
 thet aff grundeligen wiste att discurerera om Trones
 Hemligheter / som jag ock stelff medh mina Dron
 hört / att en och annan höglård Theologus thet
 medh Förundran hafwer betygat. Sin Herre
 JESUM älskade han öfwer all ting / och åbrade
 hans Prester och Tienare. Gudstiensten bitwi-
 stade han medh högsta Andacht / och lät sig intet
 Rum hellre behaga / än thet / hwarest Guds Wilja
 wardt förkunnat. Skulle en sådan from Herre

wara en **Syndare**?

För sin höga Öfwerhet hade then salige Herre

ren ett redeligt Hierta / och talte i sinom tijd medh
 sådan Rätt och Alltware för sin nådigsta Konungs
 höga Rätt och Intresse , att och sielfwa Allwunden
 har most tilläggia honom Priss och Beröm ther-
 före / och tillstå / att han icke then ringesta Pricka
 manquerade i then underdåniga Plicht / Huldhet och
 Trohet / hwar till endels Naturen / endels hans Eed
 honom förbunnit hade. Alla sina ansötrödde hö-
 ga Embets Syflor och Beställningar hafwer then
 Salige Herren så utfört och förrättat / att thet icke
 allenast war giordt / utan och wäl giordt / och korte-
 lia / såsom sades om Mose : att han uthi hela
 Num. 12, v. 7.
 Herrans Hwß war trogen ; så må wij och
 saga om then salige Herr Grefwen : att han war
 trogen uthi hela Konungens Hwß. Skulle en så-
 dan redelig Herre wara en **Syndare?**

Uti sitt högsta Domare Embete älskade han
 Rättrådighet / och gjorde thet rätt war. Guds
 Lag hölt han för Rättwises och Rättrådighete-
 nes Rättesnöre / och ther efter lämpade han uthi
 Rätten sina Kansakningar och wälgrundade Do-
 mar. Icke sans han ibland them / som stundom
 göra Rätt / men therföre / att the icke töras göra
 Drätt / hwilko Rättwissan icke är så kär / att the icke
 mehra behaga Gåstwor och Föråbringar. Men / u-
 tan aff ett godt Samwete och rent Hierta kunde han
 trygdt säga medh Domaren Samuel : Sij här är
 1. Sam. 12, v. 3.
 jag / swarar mig för **HERREN** och hans
 Smorda / om jag någons Mans Ore eller
 Åina tagit hafwer / om jag hafwer giordt
 någrom Öfwerwåld eller Drätt / om jag
 af någon Mans Hand hafwer tagit Gåf-
 wor / och hållit them hemliga. Wij moste
 alla

alla swara : Nej. Tu hafwer intet Swer-
wåld eller Drått giordt ofz / ey heller nå-
gon undertryckt. Och ther här/ eller ther/ någon
wrångwijs annorlunda säija skulle / så swarar jag
här till på then salige Herr Grefwens wågna :
Mitt Wettne är i Himmelen/ och then mig
känner är i Höghdenne/ Han wet bäst/ huru jag
mitt Embete fördt hafwer. Skulle nu en sådan rätt-
wijs Herre wara en **Syndare?**

Hiob. 16, v.
19.

Uti hela sitt Lefwerne twiste han emot sin Nasta
en rättfinnig Kärlek. Han älskade Guds Folk/ och
hielpthe the Hielplösa till rätta. Han tillskyndade
ingom något Ondt för sitt eget bästa skull / föro-
lämpade ingen för sin Höghet skull/ förtryckte ingen
för sin Upkomst skull / förachtade ingen för sitt hö-
ga Anseende skull. Jag blifwer ther wid/ att then
salige Herren/ såsom ett Sagnemåhl/ stelte sig städze
för Gonen: Guds Åbra / Sin allernädigste Ko-
nings och Rijkets bästa/ och sins Nastas / särdeles
thens Sattiges och Beträngdes Hielp och Befordran.
Aff Guds Nåde war then salige Herr
Grefwen then han war/ och Guds Nåde
war icke fåfångt i honom. Skulle tå nu/ sä-
ger jag en sådan bepröfelig from/högt begåfwat/redel-
lig sinad och rättwijs Herre/en sådan Konings högbe-
trodde Man/skulle then wara en **Syndare?**

1. Cor. 15, v.
10.

Ja/han höll thet för rådeligast/ och wille
thet selff så hafwa att man skulle utropa honom för
en **Syndare.** Icke i anseende till Menne-
skior/ ty för sitt redeliga och högst berömliga Förhol-
lande

lande skull hade ihen salige Herren ett roligt godt
 Samwete / att medh hans Wett intet hade blif-
 wit tillbaka aff then Pflicht / hwar medh han sin al-
 lernådigste Komung och sitt kára Fädernesland för-
 bunden war; Utan i anseende till Gud / för hwilken
 han sig bekende för then största **Syndare.**

Han wille förnedra sig sielff här i tiden / på thet
 Gud skulle uphöga honom ther i Awicheten. Han
 wiste wäl att påminna sig / huru osäll och syndig
 hans lekamliga Födelse warit hade / och huru then
 samma / förmedelst Ursonden / hade utsatt honom
 ifrå thet Goda / och giordt honom benägen till thet
 Onnda / han kende ock icke medh ringa Angslan / then
 naturliga Födelsens skadeliga Frucht / och theraf er-
 kende sig wara osäll och elende. Therefore hölt han

thet för thet **hållsamste Radet** /
 esomofftast att utskodda sitt Hierta för Gud / så wäl
 ellieck uti sin Lijssagd / som ock i synnerhet upå sin
 Döds Sång medh innerlig Suckan: **Gud**

miskunde sig öfwer mig

Syndare. Men dock lätt han ingalun
 beröftwa sig then Tröst / att han icke skulle wara om
 sin Salighet aldeles försäkrat emot Synden / ty han
 bygde then samma icke upå sig sielff / utan upå
 Guds Miskundsamhet och Nåde / och på Jesu
 Christi Förtienst. Sog han upå sig sielff / så till-

skod han gerna sig wara en **Syndare** /
 en osalig Menniska / förlig och sålder under
 Syndene. Men wände han sina Ögon upå Guds
 Nåde

Nåde och Jesu Christi Förtienst/ så gjorde han sig om sin Salighet aldeles förwisat/ och så hette thet af ett trogit Hierta : **Bud** / för Christi skull/ **miskunde sig öfwer mig Syndare.** Han wille förthen skull icke döo / såsom en Person af HögGreflig Stånd / then han dock war / uthan såsom en **Syndare** / wäl wetandes: thet en bootfärdig **Syndare** är / thet är ock Guds öfwerflödande **Miskun-** **sambet** och Nåde / then han uti sin Döds- stund aldrabäst behöfde. Som han nu dödde såsom en bootfärdig **Syndare** / så dödde han ock i Guds Nåde / och salunda uthan Synd. Guds Nåde hafwer han sökt / then hafwer han ock funnit. Såsom hans Böön och Skriftermähl war : **Bud** **miskunde sig öfwer mig Syndare.** Så war ock Guds tröstelige Tilltal och Absolution : **Jag** **hafwer** **tagit** **tina** **Synder** **bort** / **tu** **skalt** **icke** **döo.** Swilken Salighet han medh Troo och Förtrostan fattade / och i Hoppet förbydade thes Lippenparelse / then honom ock på Siälones wägna redan wedersaren är.

Ach! Salige Man och Herre / som här så högt berömlig och Christelig hafwer lefwat / och therupå tagit

tagit ett så saligt Afsted. Här lefde han förmedels
Guds Nåde/ uti Konungens Nåde/ dock såsom en
Syndare ibland syndige Menniskior. Men han
dödde förmedelst Jesu Förtienst/ uti hans Synd uti
Guds Nåde/ och är nu uti Herligheten / såsom en
Guds utforat Helig.

GUD wedergålle honom nu then underdånige
Trooheet och Redelighet/ som han emot sin aller-
nådigsta Konung och thes Rijke / och then o-
skrymtat Kärlek och Rättrådighet / som han
emot sin kära Fädernetsland / och emot
hwar och en sin sin Nasta bewijst hafwer.
Han kröne honom såsom en Egerwin-
nare öfwer Diefwulen/ Werlden och
Döden/ medh Rättsfårdighetenes
Krona/ och låta honom wede-
faras/ alt hwad han them/ som
salig i Herranom döo / lof-
twat hafwer. Honom Gud
Fader/ sampt Sonen och
then H. Ande ware Lof/
och Prijs / och Åh-
ra/ nu och i Åwig-
het. Amen.

Amen.

